

CE AM AVUT ȘI CE AM PIERDUT?

Prof. univ. dr. Cristina Gavrilovici

Abstract: This article is more of a confession of a doctor's experience during the Covid-19 pandemic. The pandemic was certainly a test. This test changed the paradigm regarding the concept of bioethics, showing that a procedural ethics cannot be preferred to a relational ethics. Starting from this finding, the study proposes a mirror analysis of what we have gained or lost during the human crisis caused by the pandemic and access to treatment or prophylaxis.

Keywords: secular bioethics, relational ethics, isolation, new normal.

Introducere

„Ce am avut și ce am pierdut” este un crâmpei din povestea nimicului duhovnicesc din mine, din perioada pandemiei, așa cum am străbătut-o eu, ca un pendul ce oscilează între casă și spital. Nu e lungă această istorie, pentru că, dacă (din punct de vedere spiritual) realizăm că nu avem nimic, atunci povestea s-a terminat înainte de a începe. Dar, ca să vezi nimicul... nu e ușor. Trebuie să călătorești, cu bocceluța în spinare, până în fundul iadului tău, și înapoi la lumină. Să cazi, sau să treacă trenul peste tine, sau chiar o pandemie asociată cu o isihie... Am trăit „vremuri interesante”, sperăm că s-au și terminat, dar, din păcate, aceasta nu e sigur, nu suntem convinși că nu re-trăim, în fapt, propria pandemie, care ne-a „isihizat” mintea și sufletul, ne-a izolat nu doar de ceilalți, ci și de noi și de Dumnezeu.

Pandemia a fost un test, este un test de capacitate medicală, un test de voință politică, un test de rezistență și de răbdare. Pentru prima dată, voința politică s-a supus celei medicale, care a luat locul puterii în stat. Testul Covid (care seamănă fizic cu un test de sarcină) este testul sarcinii prin care am trecut și în urma căreia am născut un „produs de concepție”. Dacă l-am născut pe Frankenstein sau un înger păzitor rămâne să vedem în timp. Pandemia a trecut, dar, în urma ei a rămas acest suflet născut în chinuri, care ne va duce la mântuire sau ne va coborî la iad. Doar modul în care noi îl vom crește – cu sau fără Dumnezeu, îi va decide soarta.